

בעזרת השם יתברך

גליון # 10 - חודש תמוז תשכ"ח

אגרון עולמי לגלות את האמת על חיוב ישוב ארץ ישראל
שהיא מצות עשה מן התורה ושקולה כנגד כל מצות התורה

בירורי הלכות מכל ספרי שאלות ותשובות

הגליונות האלו מיוסדים לשבור את כח של אלו שמוציאים דיבתם רעה על ארצינו הקדושה כמו שכתוב בספר חפץ חיים בהקדמה, וז"ל: ועוד הלא ידוע הוא שנגזר עלינו גלות מפבר מעת מעשה המרגלים, כמו שכתוב בתהלים (פרק קי"ו, כ"ו-כ"ז), "וישא ידו להם להפיל אותם וגו' בגוים ולזרותם בארצות", וכמו שפרש רשארץ ישראל שם והרמב"ן בפקשת שלח, (במדבר י"ד א') וחטא המרגלים הלא היה עון לשון הרע, וכמו דאיתא בערכין (דף ט"ו.) אם כן אנו מוכרחין לתקן זה החטא קדם הגאולה. וכדאיתא בתנא דבי אליהו שהלשון הרע עולה עד כנגד כסא הכבוד, ובפרט כשהוא מדבר נגד ארץ ישראל.

על ידי שנלמוד על מצות ישוב ארץ ישראל נזכה שכל בני ישראל יעלו לארצינו הקדושה כמ"ש בעובדיה (פרק א פסוק יז) ובהר ציון תהיה פליטה והיה קדש וירשו בית יעקב את מורשיהם. (ובספר ישעיה פרק ס פסוק כא) ועמד כלם צדיקים לעולם וירשו ארץ נצר מטעי מעשה ידי להתפאר. הקטן יהיה לאלף והצעיר לגוי עצום אני ה' בעתה אחישנה. ונזכה בקרוב ממש לביאת משיח צדקינו בב"א.

עוד לקטנו מדברי חז"ל בש"ס בבלי ירושלמי ומדרשים, זוהר הקדוש תיקונים וספרי הראשונים, ומספרי מוסר וספרי ח"ן מגדולי האחרונים וספרי תלמידי הבעל שם טוב זצלה"ה

עיה"ק צפת תובב"א

מצות ישיבת ארץ ישראל

על פי שאלות ותשובות באלף שנים האחרונות

שו"ת מבי"ט חלק ג סימן פא

שאלה ילמדנו מורינו ורבינו נר"ו ראובן נשבע בנזירו' שמשון בר מנוח בכל תנאיו לשמעון אהובו שלא יגלה הסוד שהיה יודע בו ואדם אחר לא היה יודע בלתי ראובן ואחר זמן גלה הסוד הוא ואירע לראובן מקרה אחד שניזוק ופשפש במעשיו ונתן אל לבו לאמר הנזק בא לי מחמת שעברתי על שבועת הנזירות ולכן קבלתי עלי בנזירות שמשון בכל תנאו וגו' כשאלך ואדור בירושלי' או בצפת תוב"ב שאהיה נזיר ועת' חשקה נפשו לדור בא' משני מקומות הללו לסבת שיקיים המצות הנוהגות עתה בארץ וגם ללמוד תורה בארץ ומפחד שלא יחול עליו הנזירות כי אינו יכול להיות נזיר מכמה סיבות ובפרט התגלחת אין לו יכולת לישב מעט זמן וכ"ש תמיד כי אפי' בזמן המועד שאין אנו רגילין לגלח הוא מגלח כי בזמן מועט שלא יגלח עולה לו בראשו חטטין ומסתכן ועתה נרא' לו מאחר שמתחלה לא היה נזירות כי אם

שבועה אדעת' ראשונה קבל הנזירות האחרונה אבל בטעות היה מה שהיה ואע"פ שיעלה לא"י למקומות הנז' לא יהיה נזיר וגם אומר עתה מי יימר הנזק שבא לו לא היה אלא מחמת גלה סודו אולי היה לסבת עון אחר שאין יודע בו כי אם הש"י ולא הוא שגיאות מי יבין וכו'.

תשובה ראובן זה היה ע"ה כשנשבע בנזירו' שמשון שלא יגלה הסוד וגם שתלה הנזק שבא לו על שבועת הנזירות ועל זה קבל עליו בנזירות שמשון שיהיה נזיר כשילך לדור לירושלים או לצפת ואח"כ נתחכם שכתוב בשאלה שעתה נראה לו מאחר שמתחלה לא היה נזירות כי אם שבועה אדעת' ראשונה קבל הנזירות האחרונה ואם כן בטעות היה ולא יהיה נזיר אעפ"י שיעלה לא"י. וכן הוא כמו שנרא' לו שמה שנשבע בנ"ש = בנזירות שמשון = אין שבועה חלה עליו שאין נזירות שמשון שו' חפץ של מצוה לישיבע עליו וגם כי מי שאומר שבועה שלא אעשה כך או אעשה הוא חייב במה שנשבע לעשות או שלא לעשות היינו שבועה סת' אבל כשתלה השבועה בדבר אחר שאין נשבעין עליו לא חלה השבועה וגם נ"ש לא חל עליו שלא אמר הריני נ"ש או אהיה נ"ש ואחר שלא חל עליו לא שבועה ולא נ"ש אם כן טעה במה שחשב שהיה חל עליו ושהיה עליו חטא ועל זה קבל נ"ש כשילך לא"י שיהי' נזיר והוי בטעו' שחשב שהיה חייב ושנענש על הנ"ש הראשון וגם בנ"ש זה השני אינו חייב שנרא' שהוא לשון שבועה שלא אמר שקבל נ"ש אלא שקבל בנ"ש שכשילך לא"י יהיה נזיר כלו' כמו שבועה בנ"ש כשילך לדור בא"י שיהיה נזיר סתם ואינה שבועה ואפי' היתה שבועה או שהיה מקבל בפיו הנ"ש שכשידור בארץ ישראל יהיה נזיר זהו נזיר סתם בלא שמשון ויכול לישאל עליו ואם אמר בפיו שהיה מקבל בנ"ש שכשידור בארץ ישראל שיהיה נ"ש גם זה אינו נ"ש שהוא כמו נשבע בנ"ש שאמר אני מקבל בנזירו' שמשון ולא אמר אני מקבל נ"ש ואם כן הכל היה בטעות ואין כאן נזירות כלל.

נאם המבי"ט.